

PERCEVAL, Armand de (Mechelen 23 oktober 1818 – onbekend).

Studeerde aanvankelijk aan het Klein Seminarie van Mechelen en beëindigde zijn humaniora aan het jezuietencollege te Namen.

De Perceval was in tegenstelling tot zijn unionistische vader Jean H. de Perceval duidelijk een liberaal en zelfs radicaal politicus. Hij was sedert eind 1839 ingeschreven in de Luikse loge La parfaite Intelligence et l'Etoile réunies en werd vooral geïnspireerd door de ideeën van de Fransen Proudhon en Fourier. Hij trad van 1841 tot 1845 op als directeur van het *Journal de Malines*, dat in 1843 een liberaal orgaan werd. Van 1845 tot 1848 was hij secretaris bij de Belgische ambassade te Parijs. In 1848 werd hij tot liberaal volksvertegenwoordiger gekozen (1848-1857 voor Mechelen; januari-december 1858 voor Brussel). Zeer snel groeide hij uit tot een van de leiders van de progressief-liberalen. In de Kamer gaf De Perceval blijk van een sterke bezorgdheid om het lot van de lagere sociale klassen. Vermeldenswaard is zijn redevoering over de materiële toestand van de arbeidersklasse en het pauperisme (1851); zijn verdediging van toenemende successierechten (1851); zijn kritiek op de wet op de mutualiteitsverenigingen (1857) en op het weldadigheidsbeleid (1858) als middelen tot verheffing van de arbeidersstand. Tevens voerde hij een heftige campagne tegen de Nationale Bank, omdat ze volgens hem ontrouw was aan haar doel: het verlenen van goedkoop krediet.

Zijn veelbelovende politieke loopbaan werd eind 1858 plotseling afgebroken wegens een hetze van de katholieke pers tegen zijn seksuele geaardheid. Hij trok zich volledig uit het openbare leven terug en week uit naar Parijs, waar hij aan verschillende kranten meewerkte. Na 1869 werd niets meer van hem vernomen.

Op Vlaams gebied was de Franstalige De Perceval zeer actief. Hij behoorde tot de stichters van de democratische en Vlaamsgezinde toneelvereniging *De Morgenstar*, te Brussel heropgericht in 1850, en was samen met Eugène van Bommel sinds 1859 voorzitter van de in 1858 gestichte vereniging *Vlaamingen Vooruit*. Deze functie legde hij echter neer bij zijn vertrek naar Parijs, hoewel medeleden Van Bommel, François Haeck en G. Tiberghien nog hadden geprobeerd hem te zuiveren van alle beschuldigingen. Ook als volksvertegenwoordiger

had De Perceval geregeld belangstelling getoond voor de Vlaamse eisen. Hij steunde de petitie ten gunste van het opleggen van het Nederlands in het middelbaar onderwijs (1850). Hij was voorstander van de benoeming van Nederlandstalige belastingontvangers in het Vlaamse land (1851), het organiseren van een leergang van Vlaamse letterkunde aan de Gentse Rijksuniversiteit (1854) en van het subsidiëren van Vlaamse literaire verenigingen omdat de Vlaamse letterkunde een belangrijk onderdeel van de Belgische natie was (1855). Tijdens een interpellatie op 19 juni 1858 drong hij bij minister **Charles Rogier** aan op publicatie van het verslag van de **Grievencommissie**.

LITERATUUR: W. van den Steene, 'Een meteor aan de politieke hemel: Armand de Perceval', in *Studia Mechliensia. Bijdragen aangeboden aan Dr. Henry Joosen*, 1976, p. 407-438; – E. Gubin, *Bruxelles au XIXe siècle: berceau d'un flamingantisme démocratique (1840-1873)*, 1979.

WIM VAN DEN STEENE* EN SAM VAN CLEMEN